

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

นำของจริงมาพูด

ก่อนจ้งหัน

วัดภูวัญ ใครยังไม่เคยได้ไปดู ดูเพื่ออรรถเพื่อธรรม ก็ให้ไปดูไปชมได้ที่วัดภูวัญ จวนไปถึงบ้านแพง เขตจังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม ต่อกัน วัดถ้ำภูวัญนี้อยู่ลึก โจรบิณฑบาตไม่ได้แหละ พระอย่างมากไปอยู่ได้ไม่เลย ๓ องค์ มีสองสามครัวเรือนอยู่ที่นั่น เราเลยไปเป็นอุปัฏฐากเลย อุปัฏฐากวัดภูวัญนี่ พูดให้เต็มปาก ก็มันเป็นอย่างนั้นจะให้ว่าไง เราไปดูสภาพเรียบร้อยแล้ว บริเวณนั้นกว้างขวางมาก เป็นสถานที่บำเพ็ญสมณธรรมเพื่อมรรคเพื่อผลได้อย่างแท้จริง มาที่ประกาศเลย บอกให้ท่านอุทัย เอา รับพระเท่าไรรับเลย ไม่ใช่ธรรมदानะ ถ้าพระตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบให้ท่านรับอยู่ในสถานที่นี้ได้ แล้วมีอีกข้อหนึ่ง แต่พระที่โกโรโกโสให้โล่งภูเขาให้หมด มันหนักภูเขาสูงนี้ พระที่ตั้งใจปฏิบัติ เอา มา ผมจะรับเลี้ยง บอกตรงๆ เลย

เราเลี้ยงมานี้เป็นเวลาตั้ง ๒๐ กว่าปี พระตั้งจุดศูนย์กลางไว้ประมาณ ๓๐ สามสิบกว่า ลดสามสิบ ๒๔-๒๕-๒๘-๓๐ บางที ๔๐ หรือ ๕๐ ก็มี เป็นพระจรรยา หรือจะอยู่นั้นถึง ๕๐ เราก็มองว่า ร้อยเราก็มองว่า เพราะเราบอกว่ามาเท่าไรผมจะรับเลี้ยง คือสถานที่นั้นเป็นสถานที่บำเพ็ญธรรมอย่างแท้จริง ผู้มุ่งหน้ามุ่งตาปฏิบัติอรรถธรรมจริงๆ เหมาะสมมาก แล้วก็มันหนึ่งอีกบังคับท่านอุทัยเอาไว้ ไม่ให้คนเข้าไปตั้งสำนักจุนจันอยู่ในที่นั้น คนสู้มสู่มสู่มเข้าไปตั้งสำนัก นั่นละตั้งความวุ่นวายขึ้นมา อันนี้เราตัดขาดเลย บอกอย่าให้ใครมายุ่ง

นอกจากบรรดาศรัทธาทิ้งหลายที่เขาเคยไปเคยมา มาเยี่ยมสถานที่นี้บำเพ็ญความดีชั่วระยะเวลา เขามาพักมาค้าง ได้ เรบอก แต่ที่จะมาตั้งความยุ่งเหยิงวุ่นวายเป็นสำนักขึ้นมาในที่นี้เราไม่ให้ เรบอกตรงๆ เลย เพราะฉะนั้นสถานที่นั้นจึงไม่มีทำเลยุ่งเหยิงวุ่นวาย มีแต่ที่บำเพ็ญธรรม อาหารการบริโภคก็มีสามสี่ครอบครัวเขามาทำถวายพระ ที่ทางวัดนำไปส่งให้ถึงที่แล้วนะ สถานที่นี้เป็นที่ที่เหมาะสมมากที่สุดเท่าที่เดียว ท่านทั้งหลายได้ยินไหม ร่ำลือไหม นี่ละถ้าเรื่องอรรถเรื่องธรรมจะไม่ค่อยได้ปรากฏนะ ถ้าเรื่องมูตเรื่องคุณเต็มส้วมเต็มถ่านเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสารนี้เต็มไปหมดไม่มีอะไรบกร่อง ถ้าเรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องความสว่างามที่จะให้โลกได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ตลอดถึงมรรคผลนิพพานได้แก่ความพ้นทุกข์นั้นไม่ค่อยปรากฏ อยากจะพูดว่าไม่ปรากฏเสียด้วยซ้ำ ให้มันสมกับความเลอะเทอะในโลกของเรานี้ หนาแน่นขนาดนั้นนะ เราดูแล้วสลดสังเวชนะ

ใครจะว่าหลวงตาบัวว่าก็ให้หายไปเลยว่าเป็นบ้านะ มีก็ปากเอ้าว่ามาเลย เรามีปากเดียวเราจะพูดธรรมพูดธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย ปากอมซี่ อมมูตรอมคูถ อยากจะพูดเอ้าพูด แต่เราไม่ฟังไม่สนใจ เวลานี้ธรรมะห่างเหินจากจิตใจพี่น้องชาวไทยซึ่งเป็นชาวพุทธมากทีเดียวนะ ขอให้พากันคิดอ่านไตร่ตรองพี่น้องลูกหลานทั้งหลาย เอาแต่ความสกปรกเลอะเทอะมาแจกลูกแจกหลานต่อไป มีแต่ความเลอะเทอะนะในบ้านในเมืองเรา ศาสนาคือพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอ สำหรับผู้ปฏิบัติแล้วจะหาความตำหนิติเตียนตนไม่ได้ มีแต่ความสง่างามภายในจิตใจ ทุกข์จนชั้นแค้นรู้ทันกันๆ ไม่ตื่นเต้น ไม่ตกใจ มีมาก็ไม่ตื่นเต้น เสียไปได้ไป การไหลออกไหลเข้ามันก็เหมือนน้ำ ไม่ดีใจเสียใจ รู้เท่าทันกัน อันนี้เรียกว่าผู้มีธรรม ถ้าผู้ไม่มีธรรมนี้เห่อเป็นบ้าไปนะ เห่อทุกอย่าง ถ้าลงกิเลสแล้วไม่มีความพอดี มีแต่เห่อบ้าๆ กันทั้งนั้น

ท่านทั้งหลายฟังหรือยัง คำพูดนี้เป็นหลวงตาบัวพูดหรือใครพูด ครั้นพูดแล้วก็ว่าพูดดูพูดดูพูดกระแทกแตกตัน กิเลสมันกระแทกท่านทั้งหลายจมลงในนรกอเวจีเคยคิดหรือเปล่า ธรรมเคยกระแทกใครให้ลงนรกอเวจี ลากขึ้นสวรรค์นิพพานมันยังไม่อยากขึ้น นี้ละที่พูดอยู่เดี๋ยวนี้เป็นธรรมจุดลากนะ ไม่ใช่ธรรมกระแทกลงนรกอเวจี ไปที่ไหนว่าหลวงตาบัวพูดกระแทกแตกตัน พูดดูพูดดู ตัวเองเป็นภัยร้ายต่อตัวเองเท่าไร เอน้ำชะล้างลงยังหว่ากระแทกแตกตัน นี่เห็นไหมกิเลสมันไม่ยอมรับนะ มันปิดออกๆ มันมองดูหมองไม่ได้ มองดูยาไม่ได้ ถ้าของแสงละเอียดเต็มตัวเลยมองหาคนทั้งคนนี่ไม่เห็น เห็นแต่ของแสงเป็นพิษเป็นภัยต่อตัวเองเต็มตัวคนๆ หนึ่ง พากันจำเอานะ พูดนี้คึกคักซิงซัง เหมือนจะฉีกก็พูดก่อนอาหารมันหิวมันก็อาจจะเป็นบ้างถ้าโลกเป็น แต่ธรรมไม่เป็น ถึงจะแผดขนาดไหนก็ไม่เป็น ให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ จากหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันจันทร์

แถลงการณ์อำพรางของสำนักพุทธฯ (7)

ตั้งใจว่าในตอนที่ 7 นี้ ณ. หนูแก้วจะเปิดเผยเหตุการณ์ในการประชุมมหาเถรสมาคม เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 ให้ท่านผู้ชมทั้งหลายได้รับทราบอย่างทะลุปรุโปร่ง แต่แล้วก็ได้รับจดหมายแสดงความคิดเห็นของคณะชาวพุทธที่ใช้นามว่า “ชาวพุทธหลากหลายอาชีพ” เมื่อเป็นความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของพระพุทธศาสนาและประเทศชาติ จึงเห็นควรนำข้อความในจดหมายฉบับนี้มานำเสนอต่อท่านผู้ชม ดังนี้

เรียน ท่าน ณ. หนูแก้ว

เรื่อง ขอเปลี่ยนผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

นับตั้งแต่ ท่านพระธรรมวิสุทธิมงคล (ท่านพระอาจารย์มหาบัว) ได้ออกมาทำการปกป้องพระพุทธศาสนาของชาวพุทธทั่วโลก ออกมาทำการรักษาพระราชประเพณีของพระมหากษัตริย์ ได้มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น ทำให้ประชาชนที่อยู่ในประเทศไทยและประเทศต่างๆ ได้มีโอกาสเห็นความจริงและเบื้องหลังของพระว่า พระที่ดีมีศีลธรรมมุ่งปฏิบัติตามพระพุทธเจ้ายังมีอยู่จริง ตรงตามพระธรรมที่แสดงไว้

ส่วนพระที่เลวทรามต่ำช้ามีหัวใจเป็นอาชญากร มุ่งมั่นกระทำการคิดศีลและผิดกฎหมายยังมีอยู่จริง เช่น พุดโกหกหลอกลวงประชาชน ใส่ร้ายป้ายสีพระและฆราวาสผู้บริสุทธิ์ วางแผนดำเนินการเพื่อฆ่า เพื่อทำร้าย เพื่อทำลายพระและฆราวาสที่รักษาความดีเพื่อชาติ เพื่อทุกๆ ครอบครัว

นอกจากนี้ยังทำการลักขโมย คดโกง แย่งชิงซึ่งเงินทองของมีค่า แม้กระทั่งยศถาบรรดาศักดิ์ ตำแหน่งและหน้าที่ด้วยความโลภเช่นเดียวกับพวกอาชญากร ผู้ที่ประพฤติเช่นนี้แม้จะโกนหัวนุ่งห่มเหลือง มียศถาบรรดาศักดิ์ชั้นใดก็ตามควรเรียกว่า “อสังขีอาชญากร” จึงจะถูกต้องตามความจริง

เมื่อรัฐบาลถืออำนาจแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราชแห่งวัดสระเกศขึ้นมา ก็เกิดเรื่องวุ่นวายร้ายแรงต่อพุทธศาสนา รัฐบาลก็เห็นอย่างชัดเจนแต่ก็ไม่แก้ไข หรือรัฐบาลต้องการให้พวกพระอาชญากรเปิดเผยโฉมหน้าออกมาให้หมด ให้คนเห็นกันทั้งโลก

หากรัฐบาลไม่ยอมคืนพระราชอำนาจแด่องค์สมเด็จพระสังฆราชวัดบวรฯ แล้ว ก็ขอให้แต่งตั้งสมเด็จพระวัดใดก็ได้ที่ทุกฝ่ายยอมรับ เช่น สมเด็จพระวัดชนะ สมเด็จพระวัดปากน้ำ หรือสมเด็จพระวัดสัมพันธวงศ์ เพื่อรักษาพระพุทธศาสนาสืบต่อไป

ให้รัฐบาลสอบถามชาวพุทธเถิด เรื่องการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช 3 วัดนี้ วัดใดก็ได้ที่เหล่าพระสงฆ์สมมุติสงฆ์ยอมรับได้

ชาวพุทธทุกๆ ท่านได้เวลาสร้างบุญสร้างกุศลร่วมกันอีกแล้วครับ ช่วยกันชี้ทางสงบให้รัฐบาลด้วยจะได้บุญร่วมกันครับ

เนื้อหาในจดหมายฉบับนี้พิจารณาได้ว่า “ชาวพุทธหลากหลายอาชีพ” มีความรู้ความเข้าใจต่อสถานการณ์พระพุทธศาสนาในปัจจุบันดีทีเดียว เราคงไม่ปฏิเสธว่าพระที่กระทำผิดศีล ผิดต่อกฎหมาย และใส่ร้ายป้ายสีพระและฆราวาสผู้บริสุทธิ์นั้นยังมีอยู่จริง ๆ

ส่วนการวางแผนฆ่า เพื่อทำร้ายพระและฆราวาส ก็มีอยู่จริง ๆ เช่นกัน หรือว่าใครไม่เชื่อก็ลองชมภาพเหตุการณ์มีอบพระร่วมกับมีอบลูกศิษย์วัดสระเกศล้อมรุมทำร้ายพระและฆราวาสสายวัดป่า ณ บริเวณสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2547 ท่านเห็นริยงว่าพระประเภทนี้มีตัวตนอยู่จริง ๆ

นายกรัฐมนตรีและสำนักงานพระพุทธฯ จึงควรพิจารณาดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามหนังสือของสำนักราชเลขาธิการได้แล้วครับ !!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา อันนี้เขาพูดถูกต้องหมดแล้ว ถ้าว่าฝ่ายผิดก็ถูกต้องตามผิด ฝ่ายถูกเขาก็ชี้แจงตามความถูกต้องเหมือนกัน ก็ไม่มีอะไร อย่าให้พูดอะไรนักเถอะ เราว่าพุทธศาสนาฯ มันมีตั้งแต่ความสกรไปเประอะเปื่อนเลอะเทอะหมด จนมองหาพุทธศาสนาไม่เห็นเวลานี้ มีอรรถธรรมพอให้หวนหุหน้อยเถอะ วันไหนก็หุหะลุฯ มีแต่เรื่องพิชเรื่องภัยแนวทางนุ่นแนวทางนี้ประสานกัน จากความชั่วช้าลามกนั้นแหละ

โรงสีเสียสมหมายนี้ศรัทธาเก่งมากยกให้เลย ถึงไหนถึงกันไม่มีถอย นี่ก็ตั้งวิทยุขึ้นแล้วที่โรงสีนั้นแหละ นิมนต์เราไปดูสถานที่ตั้งเราก็ได้ไปดู เหมาะสม เขาหมาหมดเลยทุกอย่างไม่ไปกวนใคร ดูเหมือนเปิดแล้วมั่ง (เปิดแล้วครับ) อันใหญ่มาไม่ทัน เลยเอาอันเล็กเปิดไปก่อนวางั้น อันใหญ่สั่งเข้ามาไม่ทัน เพื่อไม่ให้เสียเวลาเลยเอาอันเล็กนี้เปิดไปก่อน โรงสีข้าวนี้เราพูดจริง ๆ เป็นภูเขาเลยเชียว ข้าวที่เขามาขายโรงสีกองเป็นภูเขาฯ เต็มไปหมดบริเวณโรงสีนั้น มีแต่ข้าวขนเข้ามา รถนี้ไหลเข้ามาตลอด เขามีตาชั่งอัตโนมัติพอเหยียบปั๊บเครื่องหมายบอกทั้งสองด้านทั้งออกทั้งเข้าเลย บอกชัดเจน สุจริตต่อประชาชน เพราะฉะนั้นข้าวที่มานี้จึง เราไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ไปดูวิทยุนี้แหละ ข้าวนี้กองพะเนิน กองใหญ่กว่าศาลานี้ละ ใหญ่จริง ๆ ไม่ใช่ใหญ่ธรรมดา ใหญ่กว่านี้อีก สามกองสี่กอง เขาเอามาขายมาหมด แถวภาคอีสานนี้ไหลเข้าไปหมด ทำไมจึงมาที่แห่งเดียว ก็ไม่รู้ เขามาของเขาเอง

มันต้องมีอะไรมันถึงเป็นอย่างนี้ มันมีสาเหตุนะ ความสุจริตยุติธรรมให้ความเสมอภาคกันหมด นี่สำคัญมาก เขาตายใจ เครื่องชั่งนี้เขาดูของเขาเอง รู้เอง ๆ ไปหมดเลย ไม่มีอุปฯ อิบฯ วันหนึ่งสี่เป็นพันตันหรือเท่าไรก็ไม่รู้เขาบอกเราจำไม่ได้ วันหนึ่ง ๆ สี่ข้าว กองพะเนินเทินทึก ที่นี้กองแกลบก็ภูเขาสูงหนึ่ง อันนี้เขาจัดทำเป็นไฟฟ้าหรืออะไรใช้ในโรงสีนั้นหมดเลย ตกลงค่าอะไร ๆ เรื่องวิทยุนี้เสียในนั้นหมดเลย ทำจริง ๆ จัง ๆ แหละแกทำ ทำมาเป็นประจำ เรียกว่าประจำเดือนเลยเถียว ส่วนที่เขามาถวายเป็นปลีกย่อยมาที่ไรชนมาทุกที่ เขาทำอะไรนักหนา ไม่ใช่พระชี้โลกอะไรนักหนานะ มาหากันด้วยน้ำใจธรรมดาเป็นไรไป นี่ก็เป็นน้ำใจอันหนึ่งที่อยากมาบูชาครูบาอาจารย์ แน่เขาก็ว่าของเขาไปอย่างนั้น มาแต่ตัวรู้สึกมันไม่สนิทใจ ถ้าได้ขนของนี้ใส่ขึ้นรถมาแล้วพอใจ เป็นอย่างนั้นนะ

นี่เราพูดถึงเรื่องกองข้าว หมายถึงกองข้าวเปลือกเขามาขาย ไปตั้งแต่อุดรหนองคาย ไปขายนุ่นนะ ภาคอีสานนี้มาหมด ไหลเข้ามา เพราะฉะนั้นกองจึงเท่าภูเขาสามสี่กองนะกองที่วางี้ แล้วสี่พันไหม โอย ทั่น วันหนึ่งสี่เท่านั้น ๆ เปิดตลอด นี่ละที่ว่าข้าวเข้ามาคือความสุจริต เวลาสืบเหตุสืบผลเรียบร้อยแล้ว เป็นความสุจริตตายใจของบรรดาลูกค้า

ทั้งหลายที่นำของเข้ามา มาด้วยความสมัครใจ กองข้าวเปลือกนี้เป็นกองเท่าภูเขา ไม่ใช่ น้อยๆ นะฟังแต่ว่าภูเขา ใหญ่ขนาดนั้น สามกองสี่กองกองใหญ่ๆ ใส่ไม่หมดเอาไปเทไว้ข้างนอกอีก เต็มไปอีก เป็นภูเขาอีกเหมือนกัน การทำบุญก็เก่ง นี่แกก็มีเครื่องหนึ่งแล้ว วิทยุ ร้อยเอ็ดดูจะไปหลายจังหวัดละมั้งแกวนั้นนะ คือ ๑๐ กิโลวัตต์ได้หลายจังหวัด

ธรรมะกำลังออกเวลานี้นะ ทางวิทยุนี้กำลังออกขยายออกไป ดูเหมือนจะทุกภาคแล้วเดี๋ยวนี้ ภาคใต้ก็มี ภาคเหนือก็มี ภาคอีสานเยอะอยู่ ภาคกลางมี เวลานี้วิทยุกำลังกระจายออก เสียงอรรถธรรมชะล้างสิ่งสกปรกทั้งหลาย ถ้าไม่มีเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นน้ำชะล้างหรือเป็นน้ำดับไฟแล้ว โลกนี้เดือดร้อนมากนะ เดือดร้อนเพราะอะไร เดือดร้อนเพราะกิเลส ความได้ไม่พอ ความอิจฉาบังเบียด ความชิงดีชิงเด่นกันนี้จะทำให้ร้อนเวลานี้ ธรรมท่านพอดิบพอดีทุกอย่าง ใจก็ชุ่มเย็น สิ่งภายนอกก็เป็นไปเพื่อความราบรื่นดีงาม ถ้าใจชุ่มเย็นภายในแล้ว สิ่งภายนอกจะเป็นกิริยาที่สวยงาม ถ้าใจมีแต่ฟืนแต่ไฟ ภายนอกกระทบกระเทือน ต่างกันนะ

หัวใจจึงเป็นของสำคัญมาก ควรที่จะได้ธรรมบรรจุในหัวใจ เพื่อให้ได้ความร่มเย็น ออกมาสดกระจายต่อกัน โลกก็จะมีความสุข อันนี้มีแต่ฟืนแต่ไฟ ไปที่ไหนร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ ถามหัวใจทั้งโลกนี้ เราพูดให้ชัดเจน เราจนจะตายเราเคยพูดแล้ว พูดอย่างอาจหาญชาญชัย ถอดออกมาจากหัวใจมาพูดนะ โลกนี้เป็นยังไง ดูหัวใจไหนเป็นฟืนเป็นไฟหมดเลย เอา ฟังให้ชัดนะ ดูไปที่ไหนไม่ว่าสูงกว่าต่ำหัวใจเป็นไฟไปด้วยกันทั้งนั้น เป็นไฟ กองใหญ่กองเล็กตามส่วน ยิ่งใหญ่เท่าไรไฟยิ่งกองใหญ่

เราอย่าเข้าใจว่าผู้ใหญ่ผู้โตผู้มั่งมีศรีสุข ถ้าไม่มีธรรมเป็นไฟไปด้วยกันทั้งนั้น ถ้ามีธรรมมากน้อยนี้จะชุ่มเย็นไปตามๆ กัน มีธรรมมากเท่าไรยิ่งชุ่มเย็นๆ นอกจากนั้นมีแต่ฟืนแต่ไฟมากน้อย เผลอไปด้วยอำนาจของกิเลส โลกก็พอใจโลก พอใจโกรธ พอใจกับระคะตันทา ความดีความดีนทุกสิ่งทุกอย่าง นี่เป็นเรื่องของกิเลสพาสัตว์ทั้งหลายเดินตลอดเวลา เพราะฉะนั้นใจจึงหาความสุขไม่ได้ อะไรจะกองพะเนินเทินทึกเท่าภูเขาๆ ก็ไม่มีความหมายถ้าใจผู้เป็นเจ้าของร้อนเสียอย่างเดียวนั้น สิ่งเหล่านั้นไม่มีความหมายอะไรนะ เพราะฉะนั้นจึงสร้างความหมายขึ้นที่ใจ เมื่อใจเป็นเจ้าของมีอรรถมีธรรมเข้าแทรกแล้ว จะค่อยชุ่มเย็นไป

อะไรมีก็ยอมรับกันว่ามีๆ ด้วยกันของในโลกนี้ เราเกิดมากับสมบัติต่างๆ เพราะตัวเราก็เป็นวัตถุ คนๆ หนึ่งอาศัยวัตถุด้วยกันไปเรื่อยๆ ส่วนใจนั้นมีธรรมเท่านั้นเองเป็นสำคัญมาก คือทำบาปทำบุญอยู่ที่ใจ ถ้าใครชอบสร้างแต่บาปแต่กรรม คนนี้เป็นไฟเผาตลอดไป ทั้งโลกมนุษย์ทั้งโลกผี โลกคนโลกอะไรเป็นไปหมดด้วยฟืนด้วยไฟอันนี้แหละ มันติดตามไปได้ทั้งนั้น ถ้าเป็นความดีความดีแล้วอยู่ที่ไหนดี โลกมนุษย์ก็ดี โลกคนขึ้นไป

เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมถึงนิพพาน นี่โลกที่มีธรรมในใจต่างกันอย่างนี้นะ ขอให้พากัน
ตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

นี่เราพูดถึงเรื่องความร้อนของโลก มันร้อนอย่างนั้น ที่นี้เอาเข้ามาพูดเสียเลย ยัน
เลยเถียว หัวใจเราไม่มีเลย ฟังซินะ โลกนี้ร้อนกันเป็นฟืนเป็นไฟทั่วดินแดน หัวใจดวงที่
ประกาศบ้าง ๆ เขาจะว่าบ้างก็ตามไม่มีเลย เรื่องทุกข์ไม่มี ตั้งแต่กิเลสตัวสาเหตุที่สร้างทุกข์
ขาดสะบั้นไปจากใจ บรมสุขผิงขึ้นมาทันที ตั้งแต่บัดนั้นและอนันตกาลด้วย นี่ละธรรมเลิศ
ใหม่ท่านทั้งหลายพิจารณาซิ พูดเดี๋ยวนี้ว่าอวดว่าไอ้หรือ พูดด้วยความเมตตาสงสาร อยาก
ลากอยากเข็นขึ้น พอได้เท่าไหนดึงขึ้น ๆ เดียวนี้ะ ไม่ใช่ดึงลง ธรรมะไม่มีการดึงลง ดึงขึ้น
ทั้งนั้น ขอให้ฟังเสียงธรรมบ้าง

ฟังเรื่องกิเลสตัณหาฟังมามากต่อมาก ไฟเผาเราก็เพราะกิเลสตัณหาที่ยอมรับมัน
ฟังมันนั่นแหละ ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์เป็น
ของเล่นเมื่อไรได้มาเป็นธรรมสอนโลก เป็นศาสดาเอกธรรมสอนโลก ให้ฟังเสียงธรรมเสียง
ศาสดาเถอะ เราจะพอลอยู่พอลเป็นพอลไป มีมากมีน้อยสนิทกันได้หมดมนุษย์เรา ขอให้ม
ีธรรมในใจเถอะนะ ไม่มีว่าคนชาตินี้วรรณะนี้ ภาคนี้ภาคนี้ ประเทศนั้นประเทศนี้ ขอให้
มีธรรมในใจจะเข้าถึงกันหมด น้ำใจถึงกันแล้วสนิทสนมกันไปหมดคนเรา สำคัญอยู่นี้ะ

ธรรมนี้ประสานกันได้หมด ธรรมเป็นเครื่องประสาน กิเลสเป็นเครื่องทำลาย พากัน
จำ ให้ไปปฏิบัติตัวเองให้ดี ๆ นี่พูดจริง ๆ ที่ว่าทุกข์ทั้งหลายนี้เราเคยทุกข์มาแล้ว ทุกข์จน
ขนาดนอนไม่หลับก็มี เราจำได้อยู่ตั้งแต่เป็นฆราวาส ส่วนเป็นพระนี่ยังไม่เคยปรากฏละ
ทุกข์จนนอนไม่หลับ ส่วนเป็นฆราวาสทุกข์จนนอนไม่หลับก็มี นี่เราก็เอามาประมวล ๆ
ทุกข์เหล่านี้มาจากกิเลสทั้งนั้น เวลาเราเข้าชำระกิเลสคือขึ้นบนเวทีฟัดกับกิเลสในวง
กรรมฐานนั่นแหละถึงได้รู้เรื่องกัน ชำระออก ๆ สิ่งเป็นฟืนเป็นไฟค่อยจางไป ๆ น้ำคือ
ความชุ่มเย็นภายในจิตใจค่อยปรากฏขึ้นมา ๆ สังสมมากเท่าไร ๆ ก็ยิ่งหนุนขึ้นมา ๆ ถึง
ขนาดว่าอยู่ไม่ได้แล้วที่นี้

เห็นไหมเมื่อธรรมมีในใจมากขึ้นแล้ว เห็นโทษของตัวเอง กิเลสภายในใจนี้มาก
ขึ้น ๆ เห็นคุณค่าของธรรมหนักเข้า ๆ หนักต่อหนักด้วยกันที่นี้รอไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นผู้
ภาวนากรรมฐานเมื่อจิตใจก้าวเข้าสู่ความเป็นอัตโนมัติแล้วจึงหมั่นตัว รอไม่ได้ พูดอย่างนี้
เราก็คิดถึงลูกศิษย์ของเราจากอินโดนีเซีย นี่ได้ทราบที่จิตกำลังหมุ่นเวลานี้ เราก็ได้ฝาก
ไป วันนี้พูดเสียเองเลยว่า คือจิตนี้หมุ่น หมุ่นเพื่อจะออก หมุ่นจนกระทั่งผาดโผนโจน
ทะยาน นี่เราก็ถูกพ่อแม่ครูจารย์ชานบ ที่แรกมันนอนอยู่บนเตียง คือติดสมาธิ อยู่ที่ไหน
สบายหมด ๆ มันก็เป็นหมุ่นขึ้นเตียงอยู่นั้น ท่านมาชานบใหญ่เลยเถียวนะบเวลาจะเอา เป็น
ยังงใจจิต ท่านมหาสบายดีหรือสงบดีหรือ เราก็บอกตรง ๆ เลย สงบดีอยู่ ท่านก็นิ่งไป ๆ

เป็นยังงใจจิตสงบดีหรือ สงบดีอยู่ บทเวลาท่านจะเอาเราไม่รู้ละซี ท่านเอาสันพร้าวได้ค้อยดี หน้าผากเรา เป็นยังงใจท่านมหาสงบดีอยู่หรือ สงบดีอยู่

ท่านจะนอนตายอยู่นั้นหรือ ขึ้นเลย นี่เห็นไหมคำนี้เป็นคำหยาบช้าลามกไหม ฟังซิ หลวงปู่มั่นฟาดหลวงตาบัวนี่ ท่านจะนอนตายอยู่นั้นหรือ สมาธิหมู่ขึ้นเชียงใหม่ ท่านจะนอนตายอยู่บนเชียงนั้นหรือ เมื่อไรท่านจะลง เป็นคำหยาบโหมอย่างนี้ ฟังซินะ ท่านพูดเด็ด ลากลงจากเชียง ขึ้นทางด้านปัญญา เข้าใจไหม นี่เป็นคำหยาบโหมหรือเอาไปพิจารณาซิ เสี่ยงธรรมเป็นอย่างนี้ คือเสี่ยงธรรมเอาความจริง เอาน้ำหนักนะ ถึงจะแผดขนาดไหนเอาน้ำหนัก ๆ มันถึงทันกัน ๆ ที่ยกโคตรยกแซมมานั้นคือยกน้ำหนักมาต่างหาก ไม่ได้เอาความหยาบช้าลามกเหมือนโลกมาใช้กัน คำที่โลกถือว่าหยาบช้าลามก ของภาษาของธรรมนี้เป็นน้ำหนักของธรรมต่างหาก น้ำหนักหนักเท่าไรกิเลสขาดไป ๆ

นี่ก็ท่านขนาบ ไส่ลงนี่ก็ออกทางด้านปัญญา ออกทางด้านปัญญามันก็หมุนตัวเลย จนกระทั่งท่านได้รู้เอาไว้อีกนี่ก็ดี ท่านรู้อย่างหนักอีกเหมือนกัน ที่พ่อแม่ครูจารย์ว่าให้ลงจากสมาธิให้ออกพิจารณาทางด้านปัญญา เวลานี้มันออกแล้วนะ บอกตรง ๆ เลย มันออกยังงใจ ก็มันไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืน กลางคืนมันก็ไม่ยอมหลับ มันหมุนเป็นธรรมจักรอยู่ภายใน กลางวันมันก็ไม่ยอมหลับอีกเลยจะเป็นจะตาย นั่นละมันหลงสังขาร สังขารอันนี้สังขารที่เราไม่รู้จักประมาณ สังขารฝ่ายมรรค เดินไม่รู้จักประมาณ สังขารฝ่ายสมุทัยแทรกเข้ามาเราไม่รู้ แต่ท่านบอกเพียงว่านั่นละมันหลงสังขาร พอว่าอย่างนั้นเราก็มอง ถ้าไม่พิจารณามันก็ไม่รู้ นั่นละบ้าหลงสังขาร เข้าอีกนะ ท่านไม่ได้แยกนะท่านพูดเป็นไม้ทั้งท่อนเลย ให้เราเลื่อยเอาเสี้ยนในเอา

เวลามันหมุนเต็มที่แล้ว เวลามันจะตายจริง ๆ ก็ย้อนเข้ามาสู่สมาธิ เพราะฉะนั้นจึงสอนผู้ดำเนินทางด้านปัญญา พิจารณาทางด้านปัญญา มันผาดโผนมากนะปัญญา รู้เท่าไร มันยังรู้ยั้งละ ๆ ยั้งเปิดออก ๆ ยั้งเพลินนะไม่หลับไม่นอน หมุนกันตัว ๆ เว้นแต่เวลาหลับ นอกจากนั้นไม่มีที่จะอยู่เฉย ๆ มีแต่ระหว่างกิเลสกับธรรมพืดกัน ๆ เป็นอัตโนมัตติ นี่ธรรมฆ่ากิเลสฆ่าอัตโนมัตติ เหมือนกิเลสทำลายสัตว์โดยอัตโนมัตติของมันมาดั้งเดิม ที่นี้พอธรรมมีกำลังแล้วจึงได้อันนี้มาพืดมาเหวี่ยงกันมาเทียบเคียงกัน อ้อ ธรรมนี้เวลามีกำลังแล้วก็ป็นอัตโนมัตติ ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัตติเหมือนกัน

ที่นี้พอมันหมุนตัว ๆ มันจะไม่หยุดไม่ถอยนะผู้พิจารณาทางด้านปัญญาขึ้นนี้แล้วเมื่อเวลามันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกาย หัวอกนี่ละสำคัญ มันเหนื่อยอยู่ในหัวอก เพราะปัญญาอยู่ที่นี้ กิเลสอยู่ที่นี้ สนามรบอยู่ที่หัวใจ หัวใจอยู่ที่ท่ามกลางอก ที่นี้มันก็เหนื่อยเพลียอยู่ที่นี้ แล้วให้รั้งจิตเข้ามาสู่สมาธิเสีย จำให้ตึนะ เวลามันเข้านั้นแล้วให้รั้งจิตเข้ามาสู่สมาธิ ปิดเรื่องปัญญาที่หมุนตัวเป็นธรรมจักรอยู่นั้นออกเสียให้หมดเวลานั้น ให้หมุนจิตเข้า

มาสู่สมาธิเพื่อความสงบ เอา ที่นี้เน้นหนักทางสมาธิ ตั้งสติให้ดีไม่งั้นมันจะออกนะ ออกทางด้านปัญญาต้องจุดเอาไว้อย่างแรง จุดเข้ามาสู่สมาธิรั้งเอาไว้ มันเห็นว่าสมาธิไม่มีความหมายแล้วนะนั่น ทั้ง ๆ ที่สมาธิเป็นเครื่องหนุนปัญญา แต่มันเห็นคุณค่าของปัญญายิ่งกว่าเห็นคุณค่าของสมาธิไปเสีย เลยพุ่งกับด้านปัญญาไม่พักในสมาธิ

เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นความเหมาะสม ถึงเวลาที่มันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าภายในหัวอกนั่นแหละ มันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า ให้หยุดทางด้านสติปัญญานั้นเสีย หมุนตัวเข้ามาสู่สมาธิให้จิตสงบ เอ้า สงบด้วยธรรมบทใดก็ได้เอา ที่สุดเอาพุทโธมาติดนะ เราเคยทำมาแล้วนี่ ถ้ามีสติเฉย ๆ ถูกสติปัญญานี้ลากออกไปอีกละ ต้องเอาพุทโธติดเอาไว้จับเอาพุทโธให้ดี สติตั้งมั่นด้วยพุทโธ เดี่ยวจิตค่อยสงบแนว ๆ แล้วสงบเต็มเหนี่ยว ที่นี้เหมือนถอดเสื้อถอดหนามนะ ที่มันหมุนตัวเป็นธรรมจักรนั่นเหมือนถอดเสื้อถอดหนาม จิตมีความเบาบางเหมือนถอดเสื้อถอดหนาม เย็นสบายไปหมด เอ้าพักอยู่นั้นยังไม่ให้ออก จนกระทั่งจิตมีกำลังเต็มหัวใจแล้ว พอปล่อยจะผิงทันทีเลย

เพราะความรุนแรงทางด้านสติปัญญานี้มันหนักมาก สมาธิเอาไว้ไม่อยู่เลย เพราะฉะนั้นจึงต้องเอาสมาธิให้หนักทางด้านสติ พุทโธ ๆ ติดแนบเลยให้จิตสงบลง เมื่อสงบลงมีกำลังแล้ว ค่อยถอยออกมา พอถอยออกมามันจะวิ่งถึงด้านปัญญา ให้ทำอย่างนี้ตลอดไป เวลาเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าให้รั้งจิตเข้ามาสู่สมาธิให้สงบ ไม่ต้องกังวลกับปัญญาที่มันออกเดินอยู่นั้น ให้อยู่กับสมาธิ เวลาทำสมาธิให้เป็นสมาธิอย่ามาก้าวกำกั้น ที่นี้เวลาปล่อยจากสมาธิมันจะหมุนของมันเองทางด้านปัญญา เอ้าทำปัญญาที่นี้ พอมันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าถอยเข้ามาหาสมาธิทำอย่างนี้ประจำไป ให้จำให้ดี

บทธรรมอันนี้สำคัญมากนะ ถ้าไม่ผ่านมาแล้วพูดไม่ถูกสอนไม่ได้ นี่ผ่านมาหมด เพราะฉะนั้นจึงได้กล้าพูดละซี เวลามันหมุนของมันที่จะออกจากโลก มันหมุนจนไม่รู้จักประมาณเป็นผาดโผนโจนทะยานไป เพราะฉะนั้นจึงต้องรั้ง ๆ รั้งเอาไว้ก่อนเพื่อเอากำลังจากสมาธิแล้วออกหมุน ๆ ผ่านได้ นั่นจำให้ตึนะ นี่เราพูดถึงเรื่องคุณค่าแห่งการชำระจิตใจของเรา เมื่อได้รับความเหลือวแลจากเจ้าของแล้ว จิตใจจะมีขอบมีเขตมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ต่อตัวเอง ถ้าปล่อยให้กิเลสตัณหาไม่มี ตายทิ้งเปล่า ๆ คนเรา ไม่ว่าจะคนประเภทใดตายทิ้งเปล่า ๆ ทั้งนั้นแหละถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมอย่างที่ว่านี้ เอานำมาปฏิบัติชิเราจะได้เห็นชัดเจน ธรรมเป็นของเลิศขนาดไหนไม่อย่างนั้นเอามาสอนโลกได้หรือ ถ้าไม่เลิศเลยยิ่งกว่าโลกนะ ธรรมเลิศเลยยิ่งกว่าโลกจึงนำมาสอนโลกได้

นี่เราก็เป็นโลกเต็มตัวกิเลสเต็มหัวใจนั่น แล้วเอาธรรมเข้ามาชะล้างมาทำความสะอาด ให้อยู่เป็นความสะอาดสบายเป็นระยะ ๆ ไป นี่ละการดำเนินธรรม ดำเนินไป กิเลสเบาบางเท่าไรธรรมนี้ยิ่งหนักเข้า หนักเรื่อย อย่าเข้าใจว่าธรรมจะเบาละ หนักเข้าไปเรื่อย จะเอาให้

ฟังเดี๋ยวนั้น ๆ เดี๋ยวนั้นตลอดเลยนะ เพราะเห็นโทษของจิตใจที่ตายกองกันมานี้ นานแสนนานแล้ว เห็นใจเจ้าของนั้นแหละชัดเจนมากทีเดียว มันถึงติด เพราะฉะนั้นผู้ภาวนาจึงไม่มีการยับยั้ง ให้มีการพักสมาธิบ้างนะ อย่าปล่อยให้แต่สติปัญญาดำเนินงานอย่างเดียวติดมัน ผาดโผนเกินไปไม่รู้จักประมาณ ถึงเวลาที่จะพักผ่อนนอนหลับเอากำลังทางร่างกายหรือรับประทานอาหารก็ได้ นี่พักผ่อนทางสมาธิก็ได้ หลักใหญ่คือพักผ่อนสมาธิเพื่อแก้ความวุ่นวายของจิตที่รบกวนกับกิเลสด้วยปัญญา ให้แก้ด้วยทางสมาธิ ให้สงบลงตรงนี้ก่อนแล้วเปิดที่นี้ออกอีก ๆ เอ้าเปิดไป ๆ ฟาดมันไปจนกิเลสขาดสะบั้นไปหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ความหมุนเป็นธรรมจักรของธรรมก็หยุดทันที เป็นเองหยุดเอง

มหาสติมหาปัญญาที่มันซึมไปเลยนะ ถึงขั้นมันซึมเป็นในหัวใจถึงรู้ ถ้าไม่เป็นในหัวใจอ่านคัมภีร์ คัมภีร์แตกก็ตามเถอะไม่เข้าใจ มีแต่ความจำ ถ้านำความจำนั้นมาเป็นภาคปฏิบัติรู้ไปเห็นไปมันจะยอมรับกันไปเรื่อย ๆ นี่ละเรื่องภาคปฏิบัติ ออกลวดลายออกเต็มทีเต็มฐานนะ ไม่ใช่ธรรมดา อย่าดูเฉย ๆ ดูตำรับตำราดูด้วยภาคปฏิบัติ เพื่อมากำจัดความชั่วในหัวใจของตน จะเป็นไปได้ด้วยดี ทุกคน ๆ ให้ปฏิบัติ ผู้พิจารณาทางด้านปัญญาให้มีการยับยั้ง ให้มีการพักผ่อนทางด้านสมาธิด้วย การเดินออกทางด้านปัญญาด้วย เวลาเห็นดีเหนื่อยเมื่อยล้าให้รังจิตเข้ามาสู่สมาธิ ให้ทำอย่างนี้ต่อไป

อย่าให้เคลื่อนคลาดนะที่สอนนี้ สอนมาแล้วด้วยความถูกต้อง ดำเนินมาแล้ว ผิดพลาดดำเนินมาก่อน เป็นครูสอนเรามาเรียบร้อยแล้ว จึงได้นำมาสอนลูกศิษย์ลูกหานั้น เวลาถึงขั้นที่จะพักพักเสียก่อน มันจะหมุนขนาดไหนรังเอาไว้มิให้ไป ให้เข้ามาพักเพื่อเอากำลัง ที่นี้ออกคราวหลังนี้ลวดลายของมันเป็นอีกอย่างหนึ่งนะ อำนาจของสมาธิหนุนหลังปัญญาเป็นอย่างนั้นละ พวกกันจำเอา นี่พูดถึงเรื่องผลแห่งการปฏิบัติต่อจิตใจเต็มเม็ดเต็มหน่วย โลกนี้ร้อนเป็นฟืนเป็นไฟในหัวใจทุกดวงถ้าไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมมีความชุ่มเย็นตามกำลังของธรรมที่หล่อเลี้ยงจิตใจ ๆ ถ้ามีธรรมมากเท่าไรสิ่งที่เปื้อนเป็นไฟ คือกิเลสจะจางไป ๆ ฟาดเสียกิเลสขาดสะบั้นลงไป ความทุกข์ขาดไปพร้อมกันเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่มีทุกข์ เราพูดในหัวใจของเราเอง

เป็นใจอวดอุตริไหมนี่ฟังซินะ เอาของจริงมาพูด มีเต็มหัวใจ คำว่าอุตริคือหาเรื่องไม่จริงมาหลอกลวงโลก ความหมายว่านั่น นี่มีแต่ความจริงล้วน ๆ ธรรมที่เอามาแสดงท่าทางทั้งหลายมีแต่ความจริงเต็มหัวใจ ไม่มีสะทกสะท้านที่ใครจะว่าอะไรก็ตาม เต็มหัวใจแล้วธรรมอันนี้ นี่อวดอุตริหรือพิจารณาซิ เอาของจริงมาพูด นี่ละให้ท่านทั้งหลายจำเอา ที่นี้พอกิเลสตัวเป็นสาเหตุสร้างทุกข์ขึ้นมาขาดสะบั้นลงไปจากใจ ใจนี้เป็นบรมสุขผิงขึ้นทันทีเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ฟังซิ ๕๕ ปี ฟังเสียให้ชัดเจนนะ หรือให้กิเลสมันเข้ามาแย่งชิงเอาไปอีกหรือ ฟังให้เป็นธรรมชิวู้พูดพูดเป็นธรรมนี่นะ พูดด้วยความเมตตาสงสารเต็ม

เม็ดเต็มหน่วย ผู้ฟังมาฟังเล่นๆ ได้เธอให้อกิเลสมาแย่งชิงธรรม แล้วเอาไฟเผาไฟไปเผาตัวเอง ทว่าอ้าวว่าอวดอย่างนั้นอย่างนี้ นี่คือเรื่องของกิเลสนะมันจะไม่ยอมให้ไป มันจะลากไว้จนได้นั้นแหละ

เอาให้ได้นะนี่พูดแล้ว ความพ้นจากทุกข์พ้นที่หัวใจ เรื่องธาตุเรื่องขันธเป็นเรื่องของสมมุติ เมื่อมีสมมุติอยู่ธาตุขันธยังอยู่ ความสุขความทุกข์ในธาตุในขันธมีอยู่ธรรมดาเหมือนโลกทั่วไป แต่ส่วนจิตใจไม่มี ใจพระพุทธเจ้า ใจพระอรหันต์ไม่มีทุกข์ มีแต่บรมสุขเต็มหัวใจ นั่นเป็นธรรมชาติแล้วนั้น ท่านนำธรรมชาติที่ว่าใจบริสุทธิ์มาสั่งสอนโลก ให้พากันปฏิบัติ นี่ก็พูดให้เป็นสักขีพยานนะ มรรคผลนิพพานสดๆ ร้อนๆ อยู่อย่างนี้ละ ขอให้ปฏิบัติเถิดนะ อย่าให้มีแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลายธรรม ธรรมไหลขึ้นมาไม่ได้เหยียบแหลกๆ พูดขึ้นมาติดหน่อยทว่าอวดอุตริมนุสสรธรรม นี่พวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารพวกภูตพวกภูต คอยแต่จะเหยียบย่ำทำลายทองคำทั้งแท่งคือธรรมให้ฉิบหายไปจากโลกให้มีแต่ไฟเผาไฟเผาไหม้หัวใจมันอย่างนั้น มันชอบละกิเลสนั้น แต่เราผู้รับเคราะห์มันเป็นทุกข์จะตายนะ เพราะกิเลสเหยียบเอา ให้จำเอานะ

นี่เปิดทุกอย่างแล้วนะ ไม่มีอะไรเหลือแล้วในหัวใจนี้ หัวใจเราก็หมดทุกอย่างบรรดาสมมุติในสามแดนโลกธาตุหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ธรรมชาตินั้น นำธรรมชาตินั้นออกมาเป็นกิริยาสอนโลกอยู่เวลานี้ เป็นกิริยาของธรรมชาตินั้นมาสอน ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ อย่าอยู่เฉยๆ มาเฉยๆ มาวัดมามาดูนั้นดูนี้ เกอนั้นเกอนี้แต่งเนื้อแต่งตัวเหมือนจ๊กโก๋ ดูแล้วดูไม่ได้ ผู้หญิงแต่งเนื้อแต่งตัวมาดูไม่ได้มันจะเห็นที่นั่น มันเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นอย่าเข้ามาในวัดนี้ วัดนี้ไม่ใช่วัดของสัตว์เดรัจฉาน วัดของผู้บรรพตศีลธรรมให้เป็นผู้เป็นคน ให้รู้จักจักจกั้ว ให้รู้จักขนบประเพณีอันดีงาม นำมาใช้ต่อกันในวงมนุษย์เรา ซึ่งมีดีมีชั่วติดหัวใจอยู่ด้วยกันทุกคน มาคละเคล้ากันแล้วให้เป็นมารยาทอันดีงามต่อกัน

อย่าเอาเรื่องเปรตเรื่องผีเรื่องสัตว์เดรัจฉานเอามาใช้ มาแต่งตัวล่อนจ้อนล่อนแจ้นมาอวด มีแต่กิเลสอวดกันนั้นนั้น เอามาอวดใส่ธรรมเสียด้วย แล้วมาอวดใส่วัดป่าบ้านตาด หลวงตาบัวจึงใส่ผางเลย ถ้ามาแบบนั้นอย่าเข้ามาวัดนี้ว่างั้นเลย เราตายเพราะไม่ได้กินข้าวที่เขาไม่มาใส่บาตร เราตายไปอย่างสบาย ดีกว่าที่จะตายด้วยความฟุ้งเฟ้อเหิม ด้วยมูตรด้วยคูที่เอามาหลอกอยู่เวลานี้ จำเอานะ เอาละพอ วันนี้พูดธรรมะให้มันหอมหวานในหัวใจสักทีเถอะน่า วันไหนมีแต่มูตรแต่คูคละเคล้ากันไป วันนี้พูดธรรมะ เขาอ่านเรื่องโลกเรื่องอะไรให้ฟังเราก็ไม่เอา ปิดออกๆ เอาธรรมออกเลยวันนี้ เป็นยังงั้นธรรมออกวันนี้ละ เข้าใจหรือยัง หรือว่าอวดอยู่เธอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz